

XXX. Meliorační podnik vodního družstva v Horních Heřmanicích, pol. okres velkomeziříčský.

Rozpočtený celkový náklad podniku 211.000 Kč.
Udržovací fond 5.000 Kč.

Příspěvek státního melioračního fondu:

30% k stavebnímu nákladu až do částky 63.300 Kč,
30% k udržovacímu fondu v částce 1.500 Kč.

Příspěvek moravského zemského výboru:

30% k stavebnímu nákladu až do částky 63.300 Kč,
30% k udržovacímu fondu v částce 1.500 Kč.

Zbytek stavebního nákladu, jakož i udržovacího fondu uhradí vodní družstvo.

Úmluva dojednána dne 24. prosince 1927.

XXXI. Meliorační podnik II. vodního družstva v Křenovicích, pol. okres vyškovský.

Rozpočtený celkový náklad podniku 583.000 Kč,
(na úpravu potoka Rousínovky 520.000 Kč, na drenáž 63.000 Kč).

Udržovací fond 32.000 Kč,
(na udržování potoka 30.000 Kč, na udržování drenáže 2.000 Kč).

Příspěvek státního melioračního fondu:

35% na úpravu potoka až do částky 182.000 Kč,
25% na drenáž až do částky 15.750 Kč,
35% na udržování úpravy potoka v částce 10.500 Kč,
25% na udržování drenáže v částce 500 Kč.

Příspěvek moravského zemského výboru:

30% na úpravu potoka až do částky 156.000 Kč,
20% na drenáž až do částky 12.600 Kč,

30% na udržování úpravy potoka v částce 9.000 Kč,

20% na udržování drenáže v částce 400 Kč.

Zbytek stavebního nákladu, jakož i udržovacího fondu uhradí vodní družstvo.

Úmluva dojednána dne 26. ledna 1928.

XXXII. Úprava řeky Bečvy (stavební program pro rok 1927).

Schválený rozpočet úpravních prací na řece Bečvě pro r. 1927 včetně překročení úvěru z r. 1926 činí 4.700.000 Kč

a uhradí se:

50% ním příspěvkem státního melioračního fondu až do částky 2.350.000 Kč

a 50% ním příspěvkem moravského zemského výboru až do částky 2.350.000 Kč.

Úmluva dojednána dne 23. ledna 1928.

Dr. Srdínko v. r.

72.

Vládní nařízení

ze dne 10. května 1928

o průkazu zvláštní způsobilosti pro živnost podkovářskou.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 23, odst. 1., zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., kterým se mění a doplňuje živnostenský řád:

Ustanovení základní.

§ 1.

Průkaz zvláštní způsobilosti pro živnost podkovářskou možno podati jedině vysvědčením o úspěšné zkoušce po návštěvě občanských podkovářských kursů nebo vojenských podkovářských škol.

§ 2.

(1) Účelem občanských podkovářských kursů jest, aby tovaryši podkovářští získali jednak potřebné vědomosti teoretické, jednak praktický výcvik v podkovářství a ve všeobecné péči o kopyto. Kursy tyto jsou přístupny

také kovářům, kteří se nemohou dosud vykázati podkovářskou zkouškou, případně, kteří chtějí své vědomosti doplniti. Vyučování děje se podle zvláštní učební osnovy (§ 8).

(2) Kursy jsou pořádány pravidelně v jazyku státním, oficiálním a v případě potřeby bude postaráno také o kursy neb vyučování v jazycích menšinových.

(3) Kursy trvají 8 týdnů a mohou býti při tom kterém ústavě (dílně) opakovány podle potřeby několikrát do roka. Blíží určí na návrh dozorčího výboru kursů ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností.

(4) Kursy budou konány při ústavách (díl-nách) k tomu způsobilých, a to:

1. ústavách pro zvelebování živností,
2. vhodných dílnách soukromých,
3. státních ústavách pro chov koní,
4. československých vojenských podkovářských školách.

(5) O aktivování kursů u toho kterého ústavu (dílny) rozhoduje ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy průmyslu, obchodu a živností a financí po slyšení příslušných organizací zájemců, zřízených podle živnostenského řádu, případně též k žádosti jmenovaných organizací. V případě aktivování kursů u československé vojenské podkovářské školy jest třeba mimo to dohody s ministerstvem národní obrany.

(6) Pořádání podkovářských kursů na jiných místech, než která budou schválena, může býti zakázáno.

Vnitřní správa.

§ 3.

(1) Přijímání účastníků začne 4 týdny a skončí 1 týden před zahájením kursu; přijímání účastníků během kursu se nedovoluje.

(2) Počet účastníků řídí se podle počtu učitelů podkovářské praxe, podle zařízení kovárny a hojnosti materiálu. Zpravidla jest 10—20 účastníků, výjimečně může býti počet větší.

(3) Pro přijetí do kursu se vyžaduje:

- a) list křestní nebo rodný,
- b) list domovský,
- c) vysvědčení školy obecné,
- d) list výučný z kovářství a podkovářství,
- e) průkaz o vykonané zkoušce tovaryšské a o tříleté době pomocnické v živnosti podkovář-

ské (tento průkaz budiž ověřen příslušným společenstvem); do tříleté doby pomocnické se započítává doba, po kterou osoby vojenské po ukončení doby učební byly v činné službě vojenské zaměstnány ve vojenských podkovárnách, dále doba, kterou žadatel ztrávil jako podkovářský pomocník v podkovářském ústavě některé vysoké školy nebo v podkovářských dílnách některého státního ústavu pro chov koní,

f) vysvědčení zachovalosti,

g) vysvědčení lékaře, že žadatel není stížen nakažlivou chorobou.

(4) Každý účastník zaplatí zápisného 20 Kč a školného 100 Kč ve prospěch státní pokladny. Účastníkům, kteří předloží vysvědčení nemajetnosti, může býti školné dodatečně dozorcím výborem sníženo nebo prominuto na zvláštní žádost, podanou správě kursu nejmeně 7 dní před zahájením kursu.

(5) Účastníci jsou povinni:

pravidelně účastniti se vyučování, pro každé vzdálení z vyučování vyžádati si zvláštní dovolení, nepřítomnost omluviti, uložené práce svědomitě prováděti, dbáti přesně pokynů správce kursu a členů učitelského sboru, před opuštěním kursu uložit na vykazaná místa náčiní, jehož používali, nebo modely, jež jim byly svěřeny, zaviněné poškození nebo ztráty napravit, mezi sebou býti úslužní a ohleduplní.

(6) Práce v dílnách zhotovené jsou majetkem ústavu a mohou býti zpeněženy ve prospěch státní pokladny. Každý účastník kursu může však převzít za úhradu ceny materiálu jednu kolekci vzorných podkov po jednom kuse každého druhu.

(7) Učební pomůcky (odborné knihy a psací potřeby) pro teoretické vyučování obstarají si účastníci sami, případně je zapůjčí správa kursu. Pro praktický výcvik potřebný materiál a nástroje budou dodány na útraty státní.

(8) Přijatý účastník může býti správou kursu na návrh učitelského sboru propuštěn dočasně nebo definitivně v případě, že se ukáže býti nezpůsobilým, nebo že nezachovává ustanovení odstavce 5. tohoto paragrafu. Zapravené poplatky (zápisné a školné) vráceny nebudou. Při eventuelním opětém přijetí do kursu dlužno poplatky znovu zapravit.

(9) Učitelský sbor a účastníci kursu zaváží se reversem, že nebudou uplatňovati proti státu žádných nároků na náhradu škody, která jim vzejde z nehod při pořádání kursů se přihodivších.

(10) Učitelé a účastníci kursu mohou býti na vlastní náklad po dobu kursu pojištění pro případ nemoci nebo pro případ úrazu způsobeného návštěvou kursu, pokud nepodléhají povinnému pojištění ze zákona.

Vnější správa.

§ 4.

Ředitel nebo ustanovený referent ústavu, u kterého se kursy konají, jest správcem kursu, vede jeho administrativní správu a agendu dozorčího výboru, předkládá ministerstvu zemědělství návrh rozpočtu a zastupuje kurs na venek. Svolává a řídí porady učitelského sboru, a protokoly o nich sepsané předkládá dodatečně dozorčímu výboru ke schválení. Udržuje vnitřní pořádek v kursu a rozmnožuje školní inventář, spravuje státní dotaci, vydává potřebné návěští a upozorňuje na zdravotní opatření za účelem tlumení nakažlivých chorob, objednává materiál a předměty nutné pro vyučování s ohledem na to, aby výlohy nepřekročily státní dotaci, sestavuje závěrečné zprávy a účty. Předkládaným účtům ministerstvu zemědělství buďtež přiloženy inventáře sbírek, náčiní, nástrojů a jiných předmětů, patřících ke kursu. Dbá toho, aby podkování živých zvířat, náležejících soukromým zákazníkům, dělo se pokud možno v dohodě s příslušným společenstvem kovářů a podkovářů. Zařídí potřebné za tím účelem, aby byli členové učitelského sboru a účastníci kursu hromadně pojištění na státní útraty proti povinnému ručení po dobu trvání kursu.

Učitelský sbor.

§ 5.

(1) Členové učitelského sboru a správce kursu ustanovují se na individuální smlouvu ministerstvem zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem financí. Z funkce této nevyplývá nárok na ustanovení ve službě státní.

(2) Přednášky o teorii podkovářství konají zvěrolékaři. Při jich ustanovení dlužno pokud možno přihlížeti ke speciální činnosti v onychologii jak po stránce teoretické a praktické tak i literární.

(3) Pro teoretické vyučování mohou býti ustanoveny též síly zvláštní.

(4) Praktické vyučování udílí učitelé podkovářské praxe za vedení učitelů teorie podkovářství. Učitelé podkovářské praxe budou předem podrobeni zvláštní zkoušce teoretické a praktické před komisí zvlášť k tomu ustano-

venou (§ 10). Pro přechodnou dobu 3 let od doby zavedení podkovářských kursů dle tohoto organizačního řádu možno ustanoviti učitele podkovářské praxe bez zkoušky v případě, že s úspěchem absolvovali československý vyšší podkovářský kurs při jezdeckém učilišti nebo před 28. říjnem 1918 bývalou školu pro vojenské podkovářské mistry ve Vídni nebo v Budapešti, a že se mohou vykáhati dosavadní úspěšnou činností učitelskou.

Remunerace.

§ 6.

Za funkci člena učitelského sboru, případně správce občanského podkovářského kursu poskytne se ze státní pokladny remunerace, která bude vyplacena po skončení každého kursu jednou pro vždy. Výši těchto remunerací stanoví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem financí, případně ministerstvem národní obrany.

Dozorčí výbor.

§ 7.

(1) Každý občanský podkovářský kurs podléhá dozorčímu výboru, který jmenuje ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností. Členy jeho jsou zástupce ministerstva zemědělství jako předseda, zástupce ministerstev průmyslu, obchodu a živností a financí, správce kursu, učitelský sbor a dva zkušební podkováři. Zástupci ústředních úřadů mohou býti pro všechny kursy společní. Stejně, s výjimkou učitelů podkovářské praxe (§ 5), jest složen dozorčí výbor pro občanské podkovářské kursy, pořádané při československé vojenské škole podkovářské.

(2) Výbor je jmenován na 3 roky, doplňuje se v případě potřeby na zbývající část období a úřaduje vždy až do jmenování nového výboru.

(3) Na vyzvání předsedy dozorčího výboru schází se výbor nejméně jednou do roka, vyžadují-li toho potřeby vyučování též častěji, a to vždy v místě kursu.

(4) Výbor navrhuje opatření, jež by byla s to zlepšiti vyučování, chod vnitřní správy a řízení kursu. Bdí dále nad tím, aby byly místnosti udržovány v řádném stavu a pečuje o opatření stipendií a učebních pomůcek.

(5) V sezeních podané a odhlasované návrhy se zapisí do protokolu a zašlou v opise ministerstvu zemědělství a ministerstvu průmyslu,

obchodu a živností. Usnášení děje se prostou většinou hlasů, při rovnosti rozhoduje hlas předsedy. K platnému usnášení je potřebí nejmeně 4 členů výboru včetně předsedy.

(6) Výbor podává každoročně zprávu o výsledku své činnosti ministerstvu zemědělství.

(7) Členové výboru, pokud jsou státními úředníky, mají při výkonu své funkce nárok pouze na náhradu služebních výloh podle předpisů platných pro státní zaměstnance; ostatní mají za stejných podmínek nárok pouze na náhradu cestovního, stravného a noležného ze státní pokladny podle norem platných pro státní zaměstnance. Cestovní účty předkládají se ministerstvu zemědělství prostřednictvím správy kursu.

Učební osnova.

§ 8.

(1) Vyučování děje se 4 dny od 8—12 dopoledne a od 2—5 hodin odpoledne, 1 den od 8—12 dopoledne a od 2—4 hodin odpoledne a 1 den od 8—12 hodin dopoledne, t. j. 38 hodin týdně a nejvýše 304 za celý kurs. Z toho je 120 hodin vyhrazeno pro teoretické vyučování, které každodenně předchází praktickému vyučování. Tento rozvrh hodin může být podle potřeby pro ten který den pozměněn učitelem teorie podkovářství.

(2) Teoretické vyučování se děje podle učebnic, schválených ministerstvem zemědělství, a obsahuje:

Úvod do nauky o kopytu a podkovářství;
anatomii a fyziologii dolejší části končetiny;

různé postoje a chůzi koní;
péči o kopyto hříbat a koní dospělých;
úpravu kopyta k podkování, korekturu kopyt hříběcích a kopyt koní nekovaných;
zdravé kopyto a jeho podkování;
nepravidelné kopyto a jeho podkování;
nemoci kopyta, jejich vznik a podkování;
podkování speciální;
podkování paznehtů;
zacházení s koněm vůbec, s ostatními jednokopytníky a paznehtníky;
poučení o příznacích nákaz hospodářských zvířat, které přicházejí v úvahu při praktickém provádění podkovářství;
technologie;

živnostenské účetnictví, kalkulaci, nauku o materiálu a zařízení dílen a výklad předpisů, důležitých pro živnost podkovářskou.

Při vyučování teoretickém mají býti účastníci co nejčastěji zkoušeni.

(3) Praktický výcvik, plynoucí z teoretického vyučování, obsahuje:

zhotovování podkov všeho druhu,
zvedání nohou a snímání starých podkov,
zacházení s koňmi neklidnými a zbujnými,
úpravu kopyt k podkování, praktický výcvik na kopytech a paznechtech živých i mrtvých zvířat, úpravu kopyt hříběcích, podkování koní s kopyty pravidelnými, nepravidelnými a nemocnými.

Zkušební řád.

§ 9.

(1) Ke konci každého kursu podrobí se účastníci, kteří navštěvovali pravidelně kurs (aspoň 80% platných vyučovacích hodin), zkoušce za účelem dosažení vysvědčení. Zkouška tato není veřejná.

(2) Členy zkušební komise, kterou jmenuje ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností na 3 roky, jsou:

a) zemský veterinární referent, jakožto předseda;

b) učitel teorie podkovářství;

c) zkoušený podkovář, jakožto zástupce zemské jednoty společenstev kovářů a podkovářů, nebo jiné korporace jí na roveň postavené.

(3) S hlasem poradním může se zúčastniti zkoušek správce kursu a učitel podkovářské praxe; mimo to může býti přítomen zástupce chovatelů koní, vyslaný zemědělskou radou.

(4) Zkouška má se vztahovati na veškeré podkování kopyt, paznehtů, a péči o kopyto a má jí býti prokázána znalost a výcvik, jež jsou potřebny k praktickému provádění podkovářství. Sestává ze dvou částí:

a) první část obsahuje ústní zkoušku a zhotovení 2 podkov, z nich jedné pro nepravidelné nebo nemocné kopyto nebo pro speciální nebo zimní podkování;

b) druhá část obsahuje podkování jednoho nebo více kopyt, případně jednoho nebo více paznehtů v přiměřené době. Zkouška může býti konána zároveň s několika zkoušenci a každý člen komise jest oprávněn klásti otázky.

(5) O způsobilosti zkoušence rozhodují členové zkušební komise. K dosažení známky „obzvláště způsobilý“ jest třeba rozhodnutí všemi

hlasy. K dosažení známky „způsobilý“ stačí rozhodnutí většinou hlasů.

(6) Kdo při zkoušce nevyhoví, může ji opakovati bez opětovného absolvování kursu nejvýš jednou po uplynutí lhůty nejméně $\frac{1}{2}$ roku; zkušební taxu dlužno opět zapraviti; kdo nevyhoví ani při této zkoušce, musí, chce-li se podrobiti znovu zkoušce, kurs opakovati, a to po uplynutí lhůty nejméně 1 roku.

(7) Za zkoušku zaplatí každý zkušenelec taxu 50 Kč a kolek na vysvědčení. Z této taxy je určeno 5 Kč za vysvědčení, které opatří předseda, zbytek se rozdělí stejným dílem mezi členy zkušební komise. Výše taxy může se změnit vyhláškou ministerstva zemědělství, ministerstva průmyslu, obchodu a živností a ministerstva financí.

(8) Mimo to mají členové zkušební komise nárok na náhradu cestovních výloh ze státní pokladny podle obdoby ustanovení § 7, odstavec 7. Toto ustanovení neplatí pro členy s hlasem poradním.

(9) Vysvědčení, které třeba opatřiti předepsaným kolkem, má toto znění:

Číslo prot.

V y s v ě d ě n í

....., narozený v
 pol. okres , země
 dne , příslušný do
 podrobil se po absolvování 8nedělního občanského podkovářského kursu před podepsanou zkušební komisí zkoušce z veškerého podkovářství a byl uznán způsobilým (obzvláště způsobilým).

V , dne 19..

L. S.

Zkušební komise pro
podkováře.

předseda zkušební
komise.

člen zkušební
komise.

člen zkušební
komise.

(10) O zkouškách sepíše komise protokol, obsahující seznam zkoušených, jich osobní data a způsobilost a zašle jej k uschování politickému úřadu II. stolice místně příslušnému dle stanovíště kursu.

Zkušební řád pro učitele podkovářské praxe.

§ 10.

(1) Ke zkoušce pro učitele podkovářské praxe (§ 5, odst. 4.) mohou býti připuštěni

zkoušení podkováři, kteří s úspěchem absolvovali občanský nebo vojenský podkovářský kurs (školu), byli potom prakticky činní v občanském nebo československém vojenském podkovářském kurse (škole) jako asistenti nebo v podkovářství vůbec a jsou nejméně 30letí. Zkouška není veřejná a koná se při občanských podkovářských kursech.

(2) Členy zkušební komise, kterou jmenuje ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností na 3 roky, jsou:

a) zástupce ministerstva zemědělství, jakožto předseda zkušební komise;

b) zástupce ministerstva průmyslu, obchodu a živností, jakožto náměstek předsedy;

c) učitel teorie podkovářství;

d) 2 zkoušení podkováři, jakožto zástupci zemské jednoty společenstev kovářů a podkovářů nebo jiné korporace jí na roveň postavené.

(3) Písemné přihlášky ke zkoušce dlužno podati u ministerstva zemědělství. K přihlášce budeť připojeny tyto průkazy:

a) list křestní nebo rodný;

b) list domovský;

c) vysvědčení o úspěšném absolvování občanského nebo vojenského podkovářského kursu (školy);

d) průkaz o pozdější praktické činnosti podkovářské;

e) vysvědčení zachovalosti;

f) stručné vyličení života.

(4) Ministerstvo zemědělství zašle přihlášky předsedovi zkušební komise, který zařídí potřebné za účelem vykonání zkoušky.

(5) V písemném předvolání určí se zároveň zkušební místo a termín. Předvolání jsou povinni dostaviti se včas, jinak nemají nároku, aby byli zkoušeni a mohou býti odmítnuti.

(6) Ke zkoušce potřebný materiál a nářadí, jakož i koně, kopyta, případně hovězí dobytek a paznehty k podkování budou opatřeny zkušební komisí, případně příslušným ústavem.

(7) Zkouška sestává ze dvou částí:

a) teoretická zkouška má se vztahovati na veškeré podkovářství včetně znalosti materiálu a inventáře;

b) praktická zkouška má se vztahovati na práce spojené s podkováním koní zdravých a

nemocných. Zvláště je míti na zřeteli, aby kandidát podal souvislý výklad na jednu otázku, danou mu bezprostředně před zkouškou, aby graficky znázornil nějakou věc z oboru podkovářského a blíže vysvětlil, aby provedl podkování samostatně zhotovenou podkovou a podkování posoudil. Každý člen zkušební komise jest oprávněn klásti otázky.

(8) O způsobilosti rozhodují členové zkušební komise většinou hlasů.

(9) Kdo při zkoušce nevyhoví, může ji opakovati nejvýš jednou před komisí téhož místa po uplynutí lhůty nejméně jednoho roku. Zkušební taxu dlužno opět zapraviti.

(10) Za zkoušku zaplatí kandidát taxu 150 Kč a kolek na vysvědčení. Z této taxy je určeno 5 Kč za vysvědčení, které opatří předseda, 45 Kč ve prospěch státní pokladny a zbytek se rozdělí stejným dílem mezi členy zkušební komise. Výše taxy může se změnit vyhláškou ministerstva zemědělství, ministerstva průmyslu, obchodu a živností a ministerstva financí.

(11) Mimo to mají členové zkušební komise nárok na náhradu cestovních výloh ze státní pokladny, a to státní úředníci podle svých platových stupnic a ostatní nejvýše podle II. třídy vlaku osobního, v případě nutnosti rychlovlaku.

(12) Vysvědčení, které třeba opatřiti předepsaným kolkem, má toto znění:

Číslo prot.

Vysvědčení

....., narozený v,
pol. okres, země,
dne, příslušný do,
podrobil se před podepsanou zkušební komisí
zkoušce předepsané pro učitele podkovářské
praxe na občanských podkovářských kursech
a byl uznán způsobilým.

V, dne 19..

L. S.

Zkušební komise pro
učitele podkovářské
praxe.

předseda zkušební
komise.

náměstek předsedy
zkušební komise.

člen zkušební
komise.

člen zkušební
komise.

člen zkušební
komise.

(13) O zkoušce sepiše komise protokol, obsahující seznam kandidátů, jich osobní data a způsobilost a zašle jej přímo ministerstvu zemědělství k uschování.

Ustanovení závěrečná.

§ 11.

Nařízení ministra vnitra ze dne 27. srpna 1873, č. 140 ř. z., o zkouškách podkovářských bez návštěvy kursu, nařízení ministrů obchodu a vnitra ze dne 21. června 1874, č. 100 ř. z., o zařazení živnosti podkovářské mezi živnosti koncesované, bod 10. článku I. nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 6. srpna 1907, č. 196 ř. z., o průkazu zvláštní způsobilosti podle § 23, odstavce 1. ž. ř., potřebné k nastoupení koncesovaných živností, uvedených v §§ 15, č. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, ž. ř. a vládní nařízení ze dne 22. listopadu 1919, č. 616 Sb. z. a n., se zrušují.

§ 12.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministry zemědělství, národní obrany a financí.

Dr. Šrámek v. r.

Novák v. r.

Najman v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r. Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

73.

Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 10. dubna 1928

o vyžadování zločinců z území Západní Samoí.

Vláda Jeho Britského Veličenstva oznámila, že Správce Západní Samoí (Administrator of Western Samoa) jest oprávněn přijímati žá-